



Fremsat den 7. november 2024 af indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet

(Opgavebortfald på indenrigs- og sundhedsområdet)

§ 1

I lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 16. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 647 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »med undtagelse af«: »klager over behandling foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten på private tandklinikker og«.

2. § 1, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5-11 bliver herefter stk. 3-9.

3. I § 1, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 4«.

4. I § 1, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 3«, og i 2. pkt. ændres »stk. 5, 3. pkt.« til: »stk. 3, 3. pkt.«.

5. I § 1, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 5 eller 6« til: »stk. 3 eller 4«.

6. I § 1, stk. 11, der bliver stk. 9, ændres »jf. stk. 7« til: »jf. stk. 5«.

7. § 2, stk. 1, affattes således:

»Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, jf. §§ 13-16, behandler klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed, herunder personer autoriseret til specifikke opgaver, og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 og afsnit IV, når klagen angår en sag, som vurderes at indeholde skærpende omstændigheder, jf. stk. 6. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor Styrelsen for Patientklager, jf. § 1, stk. 2, har udtalt kritik af behandlingsstedets sundheds-

faglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 og afsnit IV. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor behandlingsstedet er ophørt, eller hvor den sundhedsfaglige virksomhed ikke er udført i tilknytning til et behandlingssted. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan ikke behandle klager over praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere, når behandlingen er foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten og klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.«

8. I § 2, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 1, stk. 5 og 6« til: »§ 1, stk. 3 og 4«.

9. § 3, stk. 2, og § 3 b ophæves.

10. § 5, nr. 11, ophæves.

Nr. 12 og 13 bliver herefter nr. 11 og 12.

11. § 6, stk. 1, nr. 13, ophæves.

Nr. 14-16 bliver herefter til nr. 13-15.

12. § 12, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

13. I § 12, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 4, 2. pkt« til: »stk. 3, 2. pkt«.

14. I § 16, stk. 1, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-3«.

15. I § 16 c, stk. 2, 2. pkt., ændres »stk. 1, 2 og 4« til: »stk. 1-3«.

16. § 18, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

17. I § 18, stk. 6, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 5, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 1-5» til: »stk. 1-4«.

§ 2

I lov nr. 647 af 11. juni 2024 om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (Ændring af patientklagesystemet, mulighed for sekretariatsafgørelser i patienterstatningsankesager, afvikling af Det Rådgivende Praksisudvalg og afbureaukratisering ved ejerskifte i tandlægeklinikker) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 3 og 6, ophæves.

2. I § 3, stk. 2 og 4, ændres »nr. 1-3, 6« til: »nr. 1, 2«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på klager, som Styrelsen for Patientklager og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn har modtaget før lovens ikrafttræden. For sådanne klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilliger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. **Indledning**
2. **Lovforslagets hovedindhold**
- 2.1. **Ophævelse af klageadgang over private tandklinikker, praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere**
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Indenrigs- og Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. **Ophævelse af klageadgangen for befordring og befordringsgodtgørelse**
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Indenrigs- og Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. **Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
4. **Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
5. **Administrative konsekvenser for borgere**
6. **Klimamæssige konsekvenser**
7. **Miljø- og naturmæssige konsekvenser**
8. **Forholdet til EU-retten**
9. **Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
10. **Sammenfattende skema**

1. Indledning

Et velfungerende sundhedsvæsen, der følger med tiden og har borgeren i centrum, er efter regeringens opfattelse en grundsten i vores velfærdssamfund.

Det er samtidig afgørende for regeringen, at ressourcerne i den offentlige sektor bruges på borgernær velfærd og på indsatser som skaber værdi for borgerne, og ikke på unødigt administration og dokumentation.

For at frigive ressourcer til de borgernære kerneopgaver ønsker regeringen derfor, at færre ressourcer skal bruges på administration og bureaukrati i den offentlige sektor.

Regeringen har derfor allerede sammen med KL og Danske Regioner som led i de flerårige samarbejdsprogrammer, der blev etableret i økonomaftalen for 2024, identificeret en række regelforenklinger, som skal lette de administrative byrder i kommunerne og regionerne. Det gælder bl.a. ophævelsen af oplysningspligten ved erstatningsudbetalinger i patienterstatningssager (kritisk skadefrekvens) og lempeligere samtykkeregler til ukomplicerede behandlinger ved den kommunale tandpleje.

Dertil kommer, at regeringen og KL i økonomaftalen for 2025 er blevet enige om rammer, der udvikler den borgernære velfærd, så kommunerne kan styrke kvaliteten i velfærdssydelserne. Det er desuden en del af aftalen, at de kommunale udgifter til administration nedbringes med 242 mio. kr. i 2025.

Regeringen og Danske Regioner er ligeledes enige om, at økonomaftalen for 2025 mellem regeringen og Danske Regioner skaber stærke rammer for at styrke og udvikle sund-

hedsvæsenet, bl.a. ved et løft af den regionale driftsramme til sundhed med 2,1 mia. kr. i 2025. Det er desuden en del af aftalen, at regionernes udgifter til administration skal nedbringes med 104 mio. kr. i 2025.

Efter regeringens opfattelse kan en tilskæring af den kommunale og regionale administration ikke stå alene. Det er derfor regeringens opfattelse, at der også bør ske en reduktion i statslig administration og bureaukrati. Regeringen vil derfor i 2025 foretage en reduktion med 1.000 årsværk i den statslige administration. De 1.000 årsværk skal bidrage til at finansiere den borgernære velfærd i kommuner og regioner i 2025 og anvendes til et løft af de lokale velfærdsindsatser.

Som led i dette initiativ er der på Indenrigs- og Sundhedsministeriets område identificeret en række opgaver, der foreslås at bortfalde. Med dette lovforslag ønsker regeringen at udmønte visse af de initiativer, der på indenrigs- og sundhedsområdet kræver lovændringer. Lovforslaget indeholder forslag om ophævelse af adgangen til at klage over private tandklinikker, praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere samt ophævelse af adgangen til at klage over kommunalbestyrelsens og regionsrådets afgørelser om befordring og befordringsgodtgørelse.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Ophævelse af klageadgang over private tandklinikker, praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere

2.1.1. Gældende ret

Efter § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om klage og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet (herefter klage- og erstat-

ningsloven) behandler Styrelsen for Patientklager klager fra patienter over behandlingssteder sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9 og afsnit IV med undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang. Styrelsen for Patientklager kan efter stk. 1, 2. pkt., ikke behandle en sådan klage, hvis den faglige virksomhed eller det forhold, klagen vedrører, helt eller delvis er omfattet af en klage, der behandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Efter klage- og erstatningslovens § 1, stk. 2, træffer Styrelsen for Patientklager i sager efter stk. 1 afgørelse om, hvorvidt den sundhedsfaglige virksomhed har været kritisabel, eller om behandlingsstedet har handlet i strid med sundhedslovens kapitel 4-9 eller afsnit IV.

Styrelsen for Patientklager kan efter klage- og erstatningslovens § 1, stk. 3, 1. pkt., i sager omfattet af stk. 1 om sundhedsfaglig virksomhed, der udøves af praktiserende tandlæger, mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at det udførte arbejde er mangelfuldt, og at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten. Styrelsen for Patientklager kan desuden efter stk. 3, 2. pkt., træffe afgørelse om, at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

Styrelsen for Patientklager kan endvidere efter klage- og erstatningslovens § 1, stk. 4, 1. pkt., behandle klager fra patienter over tandlægens manglende tilbud om skriftligt prisoverslag, jf. sundhedslovens § 57 h, stk. 3, manglende regelmæssig indkaldelse til tandlæge, jf. sundhedslovens § 57 i, stk. 3, og manglende mulighed for akut behandling hos tandlægen, jf. sundhedslovens § 64 c, stk. 1. Styrelsen for Patientklager træffer efter stk. 4, 2. pkt., afgørelse om, hvorvidt der er handlet i strid med de bestemmelser, der er nævnt i 1. pkt.

Efter klage- og erstatningslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., behandler Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, jf. §§ 13-16, klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed, herunder personer autoriseret til specifikke opgaver, og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 og afsnit IV, når klagen angår en sag, som vurderes at indeholde skærpene omstændigheder, jf. stk. 6. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan efter stk. 1, 2. pkt., herudover behandle klager, hvor Styrelsen for Patientklager, jf. § 1, stk. 2, har udtalt kritik af behandlingsstedets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 og afsnit IV. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover efter stk. 1, 3. pkt., behandle klager, hvor behandlingsstedet er ophørt, eller hvor den sundhedsfaglige virksomhed ikke er udført i tilknytning til et behandlingssted. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan efter stk. 1, 4. pkt., ikke behandle klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Efter klage- og erstatningslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., afgiver Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn i sager efter §§ 2 og 2 a en udtalelse om, hvorvidt sundhedspersonens sundhedsfagli-

ge virksomhed har været kritisabel, eller om sundhedspersonen har handlet i strid med sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV. Nævnet kan efter stk. 1, 2. pkt., udtale kritik med indskærpelse eller søge iværksat sanktioner.

Efter klage- og erstatningslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., kan Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn i sager omfattet af § 2, stk. 1, mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at det arbejde, en praktiserende tandlæge har udført, er mangelfuldt, og at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan desuden efter stk. 2, 2. pkt., træffe afgørelse om, at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

2.1.2. Indenrigs- og Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I økonomiaftalen for 2025 mellem regeringen og hhv. KL og Danske Regioner er der enighed om rammerne for at udvikle den borgnære velfærd og styrke og udvikle sundhedsvæsenet. Det er en del af aftalerne, at de kommunale udgifter til administration nedbringes med 242 mio. kr. i 2025, og at de regionale udgifter til administration skal nedbringes med 104 mio. kr. i 2025.

Derudover har regeringen tilkendegivet, at der bør ske bortfald af statslige opgaver og en reduktion af statslige årsværk med 1.000 årsværk i den statslige administration.

Regeringen har på den baggrund iværksat et arbejde med at identificere opgaver i den statslige administration, som med fordel vil kunne bortprioriteres.

På Indenrigs- og Sundhedsministeriets område er det vurderingen, at Styrelsen for Patientklager og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns behandling af klager over private tandklinikker, praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere er en opgave, som kan bortfalde.

Det foreslåede opgavebortfald vil sammen med øvrige iværksatte initiativer på tandområdet, herunder den vedtagne lempede adgang til journaloverdragelser og ensretning af erstatningssystemet på området, være en forenkling af reglerne på området og lempelse af byrder for branchen.

Det foreslås derfor at ophæve klageadgangen over private tandklinikker.

Med ophævelsen af klageadgangen vil Styrelsen for Patientklager ikke kunne behandle faglige klager fra patienter over behandling foretaget på private tandklinikker.

Det vil betyde, at den nuværende klageadgang til Styrelsen for Patientklager ophører, og at der ikke længere vil være adgang for patienter til at klage over behandlingen foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten på private tandklinikker.

Forslaget vil også betyde, at Styrelsen for Patientklager i sager om behandling på private tandklinikker, ikke længere

vil kunne mægle forlig mellem parterne eller træffe afgørelse om, at det udførte arbejde er mangelfuldt, at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten, eller at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

Styrelsen for Patientklager vil heller ikke længere kunne behandle klager over en tilsidesættelse af krav om udfærdigelse af prisoverslag ved bekostelige behandlinger, manglende etablering af indkaldelsesordninger og manglende sikring af, at en patient, der er tilknyttet praksis, i tilfælde af akut opstået behov for tandpleje modtager undersøgelse og eventuel behandling ingen for en rimelig frist.

Forslaget ændrer ikke ved, at Styrelsen for Patientklager fortsat vil kunne behandle klager over behandlingssteders sundhedsfaglige virksomhed, når der er tale om behandling, som patienten ikke selv betaler helt eller delvist for, jf. klage- og erstatningslovens § 1, stk. 1, som ændret ved lov nr. 647 af 11. juni 2024 om ændring af lov og klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Det drejer sig f.eks. om behandling på tandlægeskoler og kommunal tandpleje til børn og unge.

Ophævelsen af klageadgangen vil også indebære, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ikke vil kunne behandle klager over behandling foretaget af praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere.

Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn vil i sager om praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere ikke længere kunne mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at det arbejde, en praktiserende tandlæge, tandtekniker eller tandplejer har udført, er mangelfuldt, at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten, eller at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

Forslaget ændrer ikke ved, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn fortsat vil kunne behandle klager over tandlæger, tandteknikere og tandplejeres sundhedsfaglige virksomhed, når der er tale om behandling, som patienten ikke selv betaler helt eller delvist for, jf. klage- og erstatningslovens § 2, stk. 1, som ændret ved lov nr. 647 af 11. juni 2024 om ændring af lov og klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Der kan således fortsat klages over offentligt ansatte tandlæger, tandteknikere og tandplejere, eller tandlæger, tandteknikere og tandplejere, som udøver sundhedsfaglig virksomhed, som finansieres af det offentlige. Der kan f.eks. være behandling, hvor regionsrådet giver tilskud til tandpleje til patienter, der har betydelige tandproblemer som følge af visse typer kræftbehandling, Sjøgrens syndrom og medfødte sjældne sygdomme, jf. sundhedslovens § 166.

Det skal understreges, at forslaget ikke har betydning for patienters mulighed for erstatning for skader efter de særlige og gunstige regler, der gælder på sundhedsområdet. Patient-

ter vil således fortsat kunne ansøge om erstatning for skader hos en tandlæge, tandplejer eller tandtekniker hos Patienterstatningen, ligesom Patienterstatningens afgørelser fortsat vil kunne ankes til Ankenævnet for Patienterstatningen, der sekretariatsbetjenes af Styrelsen for Patientklager.

Traditionelt har betaling for omgørelsen været anset for et mellemværende mellem patienten og tandlægen, og man har - hvis der ikke kunne opnås enighed - henvist til klagesystemet, som kan tage stilling til, om behandlingen er honorarværdig. Denne mulighed bortfalder med lovforslaget.

Som følge af, at klageadgangen over hvorvidt en behandling har været honorarværdig ophæves, ændres Patienterstatningens praksis for behandling af tandskadeerstatningssager fra 1. januar 2025. Den ændres således, at udgifterne til omgørelse af den oprindelige behandling (en såkaldt omgørelse) dækkes efter erstatningsansvarslovens § 1 om helbredelsesudgifter, hvis udgiften er udløst af en erstatningsberettigende skade.

Forslaget har desuden ikke betydning for patientsikkerheden, idet Styrelsen for Patientsikkerhed fortsat kan føre tilsyn med behandlingssteder og autoriserede sundhedspersoner. Styrelsen for Patientsikkerhed kan iværksætte tilsyn af egen drift samt efter henvendelser fra f.eks. borgere til styrelsen. Styrelsen kan i den forbindelse træffe afgørelse om pålæg, sanktioner og helt fratage autoriserede sundhedspersoner deres autorisation.

Forslaget vil endvidere betyde, at klager, som er modtaget men endnu ikke færdigbehandlet af Styrelsen for Patientklager eller Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn inden lovens ikrafttræden, vil blive færdigbehandlet efter de hidtil gældende regler.

2.2. Ophævelse af klageadgangen for befordring og befordringsgodtgørelse

2.2.1. Gældende ret

Efter sundhedslovens § 170, stk. 1, yder kommunalbestyrelsen befordring eller befordringsgodtgørelse til og fra alment praktiserende læge til personer, der er omfattet af sikringsgruppe 1, og som modtager social pension, hvis personen modtager behandling for regionens regning efter sundhedsloven.

Efter sundhedslovens § 170, stk. 3, 1. pkt., yder kommunalbestyrelsen befordring eller befordringsgodtgørelse til de i stk. 1 nævnte personer til og fra speciallæge, hvis personen modtager behandling for regionens regning efter denne lov efter henvisning fra alment praktiserende læge eller speciallæge, eller i særlige tilfælde uden henvisning, jf. § 64, stk. 4, og behandlingen ydes af den speciallæge inden for vedkommende speciale, der har konsultationssted nærmest ved patientens opholdssted.

Kommunalbestyrelsen yder efter sundhedslovens § 170, stk.

4, godtgørelse for nødvendig befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj til og fra akut skadebehandling hos alment praktiserende læge eller speciallæge til personer, der er omfattet af sygesikringsgruppe 1, hvis behandlingen finder sted for regionens regning efter denne lov.

Efter sundhedslovens § 171 yder regionsrådet befordring eller befordringsgodtgørelse til personer, der har ret til vederlagsfri sygehusbehandling og som modtager social pension. Befordring og befordringsgodtgørelse ydes til behandling på regionale sygehuse og til behandling på bl.a. de institutioner og behandlingssteder, som regionen efter § 75 indgår aftaler eller driftsoverenskomster med, samt til behandling på andre sygehuse m.v. efter nærmere af indenrigs- og sundhedsministeren fastsatte regler.

Efter sundhedslovens § 171, stk. 2, yder regionsrådet befordring eller befordringsgodtgørelse til personer, som er henviset til diagnostisk undersøgelse på sygehus, jf. § 79, til brug for udredning hos alment praktiserende læge, jf. § 60, eller hos praktiserende speciallæge, jf. § 64.

Efter sundhedslovens § 171, stk. 4, yder regionsrådet befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj til personer, der i medfør af §§ 79-83 og 86-89 har ret til vederlagsfri sygehusbehandling og til diagnostiske undersøgelser på sygehus til brug for udredning hos alment praktiserende læge eller hos praktiserende speciallæge, hvis deres tilstand gør det nødvendigt. Regionsrådet yder godtgørelse for befordring til personer, der er omfattet af 1. pkt. og har ret til refusion af udgifter til behandling i andre EU-/EØS-lande i medfør af § 89 a.

I bekendtgørelse nr. 816 af 18. juni 2018 om befordring og befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven er der fastsat nærmere regler om retten til befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven, herunder bl.a. om persongruppen og kommunalbestyrelses og regionsråds forpligtelser.

Efter sundhedslovens § 172 yder kommunalbestyrelsen befordring eller befordringsgodtgørelse til genoptræning til personer, der har behov for genoptræning efter endt behandling på sygehus, jf. § 140 og § 168, stk. 1. Befordringen eller befordringsgodtgørelsen ydes efter reglerne i § 171.

Efter klage- og erstatningslovens § 5, nr. 11, kan kommunalbestyrelses afgørelser m.v. vedrørende befordring og befordringsgodtgørelse efter sundhedslovens §§ 170 og 172 og regler fastsat med hjemmel heri, påklages til Styrelsen for Patientklager.

Regionsrådets afgørelser m.v. kan efter klage- og erstatningslovens § 6, stk. 1, nr. 13, påklages til Styrelsen for Patientklager, når de vedrører vilkår for en persons ret til befordring og befordringsgodtgørelse ved sygehusbehandling efter sundhedslovens § 171 og regler fastsat med hjemmel heri.

2.2.2. Indenrigs- og Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I økonomiaftalen for 2025 mellem regeringen og hhv. KL og Danske Regioner er der enighed om rammerne for at udvikle den borgnære velfærd og styrke og udvikle sundhedsvæsenet. Det er en del af aftalerne, at de kommunale udgifter til administration nedbringes med 242 mio. kr. i 2025, og at de regionale udgifter til administration skal nedbringes med 104 mio. kr. i 2025.

Derudover har regeringen tilkendegivet, at der bør ske bortfald af statslige opgaver og en reduktion af statslige årsværk med 1.000 årsværk i den statslige administration.

Regeringen har på den baggrund iværksat et arbejde med at identificere opgaver i den statslige administration, som med fordel vil kunne bortprioriteres.

På Indenrigs- og Sundhedsministeriets område er det vurderingen, at Styrelsen for Patientklagers behandling af klager over kommunalbestyrelses og regionsrådets afgørelser om befordring og befordringsgodtgørelse er en opgave, som kan bortfalde.

Det foreslås derfor at ophæve klageadgangen for befordring og befordringsgodtgørelse.

Ophævelsen af klageadgangen vil betyde, at der ikke længere vil kunne klages til Styrelsen for Patientklager over kommunalbestyrelses afgørelse m.v. vedrørende befordring og befordringsgodtgørelse, og at Styrelsen for Patientklager ikke længere vil kunne behandle disse klager.

Forslaget vil også betyde, at der ikke vil kunne klages til Styrelsen for Patientklager over regionsrådets afgørelse vedrørende vilkår for retten til befordring og befordringsgodtgørelse.

Det vil endvidere betyde, at Styrelsen for Patientklager vil ikke længere kunne behandle klager over regionsrådets afgørelser vedrørende vilkår for retten til befordring og befordringsgodtgørelse ved sygehusbehandling, og at klageadgangen over regionsrådets afgørelser herom derfor bortfalder.

Forslaget vil betyde, at klager, som er modtaget men ikke færdigbehandlet af Styrelsen for Patientklager inden lovens ikrafttræden, vil blive færdigbehandlet efter de hidtil gældende regler.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre positive økonomiske konsekvenser for staten, kommuner og regioner. Ophævelsen af klageadgangen for klager over private tandklinikker, praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere vil medføre positive økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner på årligt 7,6 mio. kr.

Ophævelsen af klageadgangen for befordring og befordringsgodtgørelse vil ligeledes medføre positive økonomiske konsekvenser for kommunerne og regionerne på årligt 2,4 mio. kr.

Lovforslaget vil medføre frigivelse af 13,1 årsværk i 2025 i staten.

Lovforslaget har ikke implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning er ikke relevante for lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om bortfald af klageadgangen på tandområdet skønnes at have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, da de private tandklinikker som følge af forslaget ikke skal levere information til Styrelsen for Patientklager ved en klagesag.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget om ophævelse af klageadgangen for klager over private tandklinikker, praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere og klageadgangen for befordring og befordringsgodtgørelse skønnes at have negative administrative konsekvenser for borgere, idet borgerne mister en klageadgang.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 2. september 2024 til den 30. september 2024 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ansatte Tandlægers Organisation (ATO), Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Kiropraktor Forening, Dansk Neurologisk Selskab (DNS), Dansk Pædiatrisk Selskab (DPS), Dansk Selskab for Almen Medicin (DSAM), Dansk Selskab for Palliativ Medicin (DSPaM), Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd (DSR), Dansk Sygepleje Selskab (DASYS), Danske Bioanalytikere – dbio, Danske Fodterapeuter. Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Patienter, Danske Regioner, Danske Tandplejere, Danske Ældreråd, Datatilsynet, Depressionsforeningen Det Centrale Handicapråd (DCH), De praktiserende psykiateres organisation (DPBO), Diabetesforeningen, DØNHO (Danske Øre- Næse- Halslægers Organisation), Ergoterapeutforeningen (Etf), Farmakonomforeningen, FOA, Foreningen af Speciallæger (FAS), Gigtforeningen, Hjernesagen, Hjerneskadeforeningen, Hjerteforeningen, HØPA (Foreningen af høreapparatbehandlende øre-næse-halslæger i speciallægepraksis), Institut for Menneskerettigheder, Jordemoderforeningen, KL, Kristelig Lægeforening (KLF), Kræftens Bekæmpelse, Københavns Universitet, Landsforeningen af Kliniske Tandteknikere (LKT), LAP - Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere, Lev – livet med udviklingshandicap, Lægeforeningen, Organisationen af Lægevidenskabelige Selskaber (LVS), Osteoporoseforeningen - landsforeningen mod knogleskørhed, Patienterstatningen, Patientforeningen, Praktiserende Lægers Organisation (PLO), Praktiserende Tandlægers Organisation (PTO), Psykiatrifonden, Radiograf Rådet, Roskilde Universitet, Rådet for Socialt Udsatte, Scleroseforeningen, SIND - Landsforeningen for psykisk sundhed, Tandlægeforeningen, VIVE - Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, Yngre Læger, Ældre Sagen, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

I forbindelse med høringen har ministeriet modtaget høringssvar fra Heilsumálaráðið, der gør opmærksom på, at lovforslaget på nuværende tidspunkt ikke kommer til at være gældende på Færøerne. Det medfører, at det fortsat er muligt at klage over privat praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere på Færøerne.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser	Lovforslaget vil medføre positive konsekvenser for staten, kommuner og re-	Ingen

for stat, kommuner og regioner	gioner. Ophævelsen af klageadgangen over private tandklinikker, praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere vil medføre positive økonomiske konsekvenser for regionerne på årligt 7,1 mio. kr. Ophævelsen af klageadgangen for befordring og befordringsgodtgørelse vil ligeledes medføre positive økonomiske konsekvenser for kommunerne og regionerne på årligt 2,4 mio. kr.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vil medføre frigivelse af 13,1 årsværk i 2025 i staten.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Forslaget om bortfald af klageadgangen på tandområdet skønnes at have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet.	
Administrative konsekvenser for borgerne		Forslaget om ophævelse af klageadgangen for klager over private tandklinikker, praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere og klageadgangen for befordring og befordringsgodtgørelse skønnes at have negative administrative konsekvenser for borgere, idet borgerne mister en klageadgang.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret varetager Styrelsen for Patientklager opgaver med tilknytning til patientklagesystemet.

Efter klage- og erstatningslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., behandler Styrelsen for Patientklager klager fra patienter over behandlingssteders sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9 og afsnit IV med

undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Bestemmelsen indebærer, at Styrelsen for Patientklager behandler klager fra patienter over ethvert behandlingssteds sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9 med undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Efter bestemmelsen behandler Styrelsen for Patientklager bl.a. klager over private tandklinikkers sundhedsfaglige virksomhed.

Det foreslås, at der i § 1, stk. 1, 1. pkt., efter »med undtagelse af« indsættes »klager over behandling foretaget med hel

eller delvis egenbetaling fra patienten på private tandklinikker og«.

Den foreslående ændring vil medføre, at Styrelsen for Patientklager ikke kan behandle klager fra patienter over behandling på private tandklinikker, som er foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten.

Det vil betyde, at den nuværende klageadgang til Styrelsen for Patientklager ophører, og at der ikke længere vil være adgang for patienter til at klage over behandling på private tandklinikker.

Klager, som allerede er modtaget men endnu ikke færdigbehandlet af Styrelsen for Patientklager eller Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn inden lovens ikrafttræden, vil blive færdigbehandlet efter de hidtil gældende regler.

Til nr. 2

Det følger af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 3, 1. pkt., at Styrelsen for Patientklager i sager omfattet af stk. 1 om sundhedsfaglig virksomhed, der udøves af praktiserende tandlæger, kan mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at det udførte arbejde er mangelfuldt, og at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten. Styrelsen for Patientklager kan desuden efter stk. 3, 2. pkt., træffe afgørelse om, at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

Bestemmelsen indebærer, at Styrelsen for Patientklager i sager over praktiserende tandlæger kan mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at tandlægens udførte arbejde er mangelfuldt, at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten, eller om der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for dette.

Det følger af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 4, 1. pkt., at Styrelsen for Patientklager endvidere kan behandle klager fra patienter over tandlægens manglende tilbud om skriftligt prisoverslag, jf. sundhedslovens § 57 h, stk. 3, manglende regelmæssig indkaldelse til tandlæge, jf. sundhedslovens § 57 i, stk. 3, og manglende mulighed for akut behandling hos tandlægen, jf. sundhedslovens § 64 c, stk. 1. Styrelsen for Patientklager træffer efter stk. 4, 2. pkt., afgørelse om, hvorvidt der er handlet i strid med de bestemmelser, der er nævnt i 1. pkt.

Bestemmelsen indebærer, at patienterne kan klage til Styrelsen for Patientklager over en tandlægens eventuelle tilsidesættelse af krav om udfærdigelse af prisoverslag ved kostelige behandlinger, manglende etablering af indkaldelsesordninger og manglende sikring af, at en patient, der er tilknyttet praksis, i tilfælde af akut opstået behov for tandpleje modtager undersøgelse og eventuel behandling ingen for en rimelig frist.

Det foreslås, at § 1, stk. 3 og 4, ophæves.

Den foreslående ophævelse af klage- og erstatningslovens §

1, stk. 3, der skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 1, vil medføre, at Styrelsen for Patientklager i sager om behandlingssteders sundhedsfaglige virksomhed, der udøves af praktiserende tandlæger, ikke længere vil kunne mægle forlig mellem parterne eller træffe afgørelse om, at det udførte arbejde er mangelfuldt, at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten, eller at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

Den foreslående ophævelse af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 4, vil betyde, at Styrelsen for Patientklager ikke længere vil kunne behandle klager over en praktiserende tandlæges eventuelle tilsidesættelse af krav om udfærdigelse af prisoverslag ved kostelige behandlinger, manglende etablering af indkaldelsesordninger og manglende sikring af, at en patient, der er tilknyttet praksis, i tilfælde af akut opstået behov for tandpleje modtager undersøgelse og eventuel behandling ingen for en rimelig frist.

Til nr. 3

Det følger af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 5, 1. pkt., at inden Styrelsen for Patientklager behandler en klage vedrørende en sundhedsydelse, som regionen helt eller delvis afholder udgifterne til, tilbyder styrelsen, jf. dog stk. 6, patienten en dialog med vedkommende region.

Det foreslås at ændre henvisningen i klage- og erstatningslovens § 1, stk. 5, således at henvisningen til stk. 6 i stedet bliver til stk. 4.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås at ophæve § 1, stk. 3 og 4, i klage- og erstatningsloven med deraf følgende rykning af stk. 5-11 til stk. 3-9.

Til nr. 4

Det følger af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., at hvis en klage omfattet af stk. 5 er indgivet til regionen, tilbyder regionen en dialog og orienterer samtidig Styrelsen for Patientklager om klagen.

Det foreslås at ændre henvisningen i klage- og erstatningslovens § 1, stk. 6, 1. pkt., således at henvisningen til stk. 5 i stedet bliver til stk. 3.

Det foreslås også at ændre henvisningen i klage- og erstatningslovens § 1, stk. 6, 2. pkt., således at henvisningen til stk. 5, 3. pkt., i stedet bliver til stk. 3, 3. pkt.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås at ophæve § 1, stk. 3 og 4, i klage- og erstatningsloven med deraf følgende rykning af stk. 5-11 til stk. 3-9.

Til nr. 5

Det følger af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 7, 1. pkt., at patienter, der tager imod et tilbud om dialog efter stk. 5 eller 6, tilbydes en uvildig bisidder.

Det foreslås at ændre henvisningen i klage- og erstatningslovens § 1, stk. 7, således at henvisningen til stk. 5 eller 6 i stedet bliver til stk. 3 eller 4.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås at ophæve § 1, stk. 3 og 4, i klage- og erstatningsloven med deraf følgende rykning af stk. 5-11 til stk. 3-9.

Til nr. 6

Det følger af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 11, at indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om varetagelsen af og budgettet for bisidderordningen, jf. stk. 7.

Det foreslås at ændre henvisningen i klage- og erstatningslovens § 1, stk. 11, således at henvisningen til stk. 7 i stedet bliver til stk. 5.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås at ophæve § 1, stk. 3 og 4, i klage- og erstatningsloven med deraf følgende rykning af stk. 5-11 til stk. 3-9.

Til nr. 7

Det følger af klage- og erstatningslovens § 2, stk. 1, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, jf. §§ 13-16, behandler klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed, herunder personer autoriseret til specifikke opgaver, og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV med undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang. Det følger videre af bestemmelsen, at nævnet ikke kan behandle en klage, hvis den sundhedsfaglige virksomhed, klagen vedrører, er omfattet af en klage efter § 1, medmindre Styrelsen for Patientklager i anledning af klagen efter § 1 har udtalt kritik af sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed.

Det følger af klage- og erstatningslovens § 2, stk. 6, at indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om, hvornår en klage angår en sag, som indeholder skærpende omstændigheder. Det omfatter klager, der ved en indledningsvis screening af klagen rejser begrundet mistanke om aktuel, overhængende fare eller alvorligere fare for patientsikkerheden.

Det foreslås at nyaffatte § 2, stk. 1.

Det foreslås med § 2, stk. 1, 1. pkt., at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, jf. §§ 13-16, behandler klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed, herunder personer autoriseret til specifikke opga-

ver, og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV, når klagen angår en sag, som vurderes at indeholde skærpende omstændigheder, jf. stk. 6.

Ved sundhedspersoner forstås personer, der er autoriserede i henhold til særlig lovgivning til at varetage sundhedsfaglige opgaver, og personer, der handler på disses ansvar, jf. sundhedslovens § 6.

Den foreslåede nyaffattelse vil indebære, at klager ikke længere frit kan vælge mellem en forløbsklage og en disciplinærnævnsklage. En klage vil som udgangspunkt kun kunne behandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, såfremt klagen angår en sag, som vurderes at indeholde skærpende omstændigheder. Det vil være op til klageren at vælge mellem de to sagstyper i disse tilfælde. Styrelsen for Patientklager giver konkret vejledning til klageren om valg af sagstype.

Efter det foreslåede § 2, stk. 1, 2. pkt., kan Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn herudover behandle klager, hvor Styrelsen for Patientklager, jf. § 1, stk. 2, har udtalt kritik af behandlingsstedets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV.

Dette vil medføre, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn fortsat vil kunne behandle klager, hvor Styrelsen for Patientklager har udtalt kritik af behandlingsstedets sundhedsfaglige virksomhed. Det vil i den forbindelse være en forudsætning, at ansvaret for behandlingen kan placeres hos en eller flere sundhedspersoner for, at klagen kan behandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Efter det foreslåede § 2, stk. 1, 3. pkt., kan Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn herudover behandle klager, hvor behandlingsstedet er ophørt, eller hvor den sundhedsfaglige virksomhed ikke er udført i tilknytning til et behandlingssted.

I den situation, hvor et behandlingssted er ophørt, vil en klage kun kunne behandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Et behandlingssted anses som ophørt, hvis det ikke længere er muligt at stille en afgørelse til den samme behandlingsansvarlige enhed, som har foretaget den behandling, der er klaget over. Det vil desuden være en forudsætning, at ansvaret for behandlingen kan placeres hos en eller flere sundhedspersoner for at klagen kan behandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Det vil ligesom efter gældende ret medføre, at såfremt et behandlingssted er ophørt, og det ikke er muligt at placere ansvaret for den påklagede behandling hos en eller flere sundhedspersoner, så vil klagen hverken kunne behandles af Styrelsen for Patientklager eller af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Et behandlingssted vil blive anset som ophørt i en række tilfælde. Hvis der er sket overdragelse af en enkeltmands virksomhed, beror vurderingen af, om behandlingsstedet er ophørt på, om behandlingsstedet fortsat leverer de samme sundhedsydelser, om sundhedsydelserne gives af de samme personer, om ledelsen er den samme, om den behandlingsan-

svarlige enhed har samme adresse, og om virksomheden har samme navn. Styrelsen for Patientklager vil altid foretage en konkret vurdering, hvor de forskellige momenter ikke nødvendigvis tillægges samme vægt.

Hvis der er sket overdragelse af et aktie- eller et anpartsselskab, fortsætter selskabet stadig som den samme juridiske person, og en afgørelse kan derfor stiles til den samme behandlingsansvarlige enhed. Klagen behandles derfor som udgangspunkt af Styrelsen for Patientklager.

Hvis behandlingsstedet har været drevet som enkeltmands- virksomhed eller interessentskab, og det er opløst ved konkurs eller opløst på anden måde, kan afgørelsen ikke længere stiles til den behandlingsansvarlige enhed, hvorfor klagen kun kan behandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

I de tilfælde, hvor behandlingsstedet har været drevet som et aktie- eller anpartsselskab, og dette er under konkursbehandling, kan afgørelsen stiles til konkurs- eller likvidationsboet, som træder i stedet for den behandlingsansvarlige enhed.

Såfremt konkurs- eller likvidationsboet er afsluttet, inden Styrelsen for Patientklager har truffet afgørelse, kan afgørelsen ikke længere stiles til den behandlende enhed, hvorfor klagen herefter kun kan behandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Dette gælder dog ikke, hvis boet har overdraget virksomhedens aktiver til en anden juridisk person, som efter en vurdering af de ovenfor beskrevne momenter må anses for at være den samme behandlingsansvarlige enhed.

I de tilfælde, hvor den sundhedsfaglige virksomhed ikke er udført i tilknytning til et behandlingssted, kan den pågældende behandling kun påklages til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Dette kan f.eks. være behandling foretaget i det offentlige rum, hvor der er opstået et akut behandlingsbehov eller ulønnet behandling af familie eller venner.

Efter det foreslåede § 2, stk. 1, 4. pkt., kan Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ikke behandle klager, herunder klager over praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere, når behandlingen er foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Dette er en videreførelse af de gældende regler, som indebærer, at hvis der er en anden klageadgang i den øvrige lovgivning, kan Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ikke behandle klagen. Herunder vil Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ikke kan behandle klager over praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere, når behandlingen er foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 1, som ophæver den affattelse af § 2, stk. 1, der blev vedtaget ved § 1, nr. 6, i lov nr. 647 af 11. juni 2024 om lov om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (Ændring

af patientklagesystemet, mulighed for sekretariatsafgørelser i patienterstatningsankesager, afvikling af Det Rådgivende Praksisudvalg og afbureaukratisering ved ejerskifte i tandlægeklinikker). Bestemmelsen er ikke trådt i kraft endnu.

Til nr. 8

Det følger af klage- og erstatningslovens § 2, stk. 3, 2. pkt., at reglerne i § 1, stk. 5 og 6, tilsvarende finder anvendelse.

Bestemmelsen indebærer, at reglerne om tilbud om dialog ved Styrelsen for Patientklagers behandling af klager vedrørende sundhedsydelse også gælder ved behandling af klager ved Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Det foreslås, at i § 2, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 1, stk. 5 og 6« til »§ 1, stk. 3 og 4«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 1, stk. 3 og 4, med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås ophævet, og at stk. 5 og 6 derved bliver til stk. 3 og 4.

Den foreslåede ændring vil sikre, at reglerne om tilbud om dialog ved Styrelsen for Patientklagers behandling af klager fortsat gælder ved behandling af klager ved Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Til nr. 9

Det følger af klage- og erstatningslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn i sager omfattet af § 2, stk. 1, kan mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at det arbejde, en praktiserende tandlæge har udført, er mangelfuldt, og at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan desuden efter stk. 2, 2. pkt., træffe afgørelse om, at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

Bestemmelsen indebærer, at disciplinærnævnet i sager omfattet af lovens § 2, stk. 1, vedrørende praktiserende tandlæger, får adgang til at mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at det udførte arbejde er mangelfuldt, om der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af det honorar, patienten har betalt for behandlingen, eller at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

Det følger af klage- og erstatningslovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt., at indenrigs- og sundhedsministeren kan henlægge behandlingen af sager omfattet af § 2, stk. 1, om praktiserende tandlæger til en tandlægefaglig klageinstans. Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere efter stk. 1, 2. pkt., henlægge behandling af klager fra patienter over manglende tilbud om skriftligt prisoverslag, jf. sundhedslovens § 57 h, stk. 3, manglende regelmæssig indkaldelse til tandlæge, jf. sundhedslovens § 57 i, stk. 3, og manglende mulighed for akut behandling, jf. sundhedslovens § 64 c, stk. 1, til klageinstansen. Ved henlæggelse efter 1. og 2. pkt. indgår

indenrigs- og sundhedsministeren efter stk. 1, 3. pkt., de nødvendige aftaler herom.

Bestemmelsen indebærer, at indenrigs- og sundhedsministeren har bemyndigelse til efter aftale med f.eks. Danske Regioner og Tandlægeforeningen at henlægge behandlingen af faglige klager over praktiserende tandlæger til en særlig klageinstans. Bemyndigelsen indebærer også, at behandling af klager fra patienter over manglende tilbud om skriftligt prisoverslag, manglende regelmæssig indkaldelse til tandlæge og manglende mulighed for akut behandling kan henlægges til klageinstansen.

Bemyndigelsen er på nuværende tidspunkt ikke udmøntet.

Det foreslås, at § 3, stk. 2, og § 3 b ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 3, stk. 2, vil medføre, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ikke længere i sager omfattet af § 2, stk. 1, kan mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at det arbejde, en praktiserende tandlæge, tandtekniker eller tandplejer har udført, er mangelfuldt, at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten, eller at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af klage- og erstatningslovens § 2, stk. 1, hvori det foreslås, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ikke længere skal behandle klager fra patienter over praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere, når behandlingen er foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten.

Den foreslåede ophævelse af § 3 b vil medføre, at indenrigs- og sundhedsministeren ikke længere vil kunne henlægge behandlingen af faglige klager over praktiserende tandlæger, klager fra patienter over manglende tilbud om skriftligt prisoverslag, manglende regelmæssig indkaldelse til tandlæge og manglende mulighed for akut behandling, til en særlig klageinstans.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af klage- og erstatningslovens § 2, stk. 1, hvori det foreslås, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ikke længere skal behandle klager fra patienter over praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere, når behandlingen er foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten. Med bortfald af denne ordinære kompetence for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn til at behandle sagerne vil der således heller ikke være behov eller mulighed for at henlægge sagerne fra nævnet til øvrige myndigheder.

Til nr. 10

Det følger af klage- og erstatningslovens § 5, nr. 11, at kommunalbestyrelsens afgørelser m.v. vedrørende befordring og befordringsgodtgørelse efter sundhedslovens § 170 og § 172 kan påklages til Styrelsen for Patientklager.

Bestemmelsen indebærer, at borgere kan klage over kommunalbestyrelsens afgørelser m.v. vedrørende befordring og befordringsgodtgørelse til Styrelsen for Patientklager.

Det foreslås, at § 5, stk. 11, ophæves.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Patientklager ikke længere vil kunne behandle klager over kommunalbestyrelsens afgørelser m.v. vedrørende over befordring og befordringsgodtgørelse, og at klageadgangen over kommunalbestyrelsens afgørelser herom derfor bortfalder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det følger af klage- og erstatningslovens § 6, stk. 1, nr. 13, at regionsrådets afgørelser vedrørende vilkår for en persons ret til befordring og befordringsgodtgørelse ved sygehusbehandling efter sundhedslovens § 171 kan påklages til Styrelsen for Patientklager.

Det foreslås, at § 6, stk. 1, nr. 13, ophæves.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Patientklager ikke længere vil kunne behandle klager over regionsrådets afgørelser vedrørende vilkår for retten til befordring og befordringsgodtgørelse ved sygehusbehandling efter sundhedslovens § 171, og at klageadgangen over regionsrådets afgørelser herom derfor bortfalder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det fremgår af klage- og erstatningslovens § 12, stk. 3, at Styrelsen for Patientklager som led i oplysning af sager omfattet af § 1, stk. 1, om sundhedsfaglig virksomhed, der udøves af praktiserende tandlæger, kan lade foretage besigtigelse af det udførte eller manglende tandlægearbejde.

Det foreslås, at § 12, stk. 3, ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af klage- og erstatningslovens § 1, stk. 1, og ophævelse af § 1, stk. 3 og 4, der medfører, at Styrelsen for Patientklager ikke længere skal behandle klager over behandling foretaget på private tandklinikker.

Forslaget vil medføre, at bestemmelsen om besigtigelse af det udførte eller manglende tandlægearbejde, der bliver overflødig som følge af bortfaldet af kompetencen for Styrelsen for Patientklager til at behandle klager over behandling foretaget på private tandklinikker, vil blive ophævet.

Til nr. 13

Det fremgår klage- og erstatningslovens § 12, stk. 5, at indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om Styrelsen for Patientklagers videregivelse af sagsakter og sagsoplysninger efter stk. 4, 2. pkt.

Det foreslås, at henvisningen i § 12, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres fra ”stk. 4, 2. pkt” til: ”stk. 3, 2. pkt”.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12, om at ophæve § 12, stk. 3, og den deraf følgende rykning af stk. 4 og 5.

Til nr. 14

Det fremgår klage- og erstatningslovens § 16, stk. 1, at reglerne i lovens § 12, stk. 1-4, finder tilsvarende anvendelse for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Det foreslås, at henvisningen i § 16, stk. 1, ændres fra ”stk. 1-4” til: ”stk. 1-3”.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12, om at ophæve § 12, stk. 3, og den deraf følgende rykning af stk. 4 og 5.

Til nr. 15

Det fremgår klage- og erstatningslovens § 16 c, stk. 2, 2. pkt., at reglerne i § 12, stk. 1, 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse på Tvangsbehandlingsnævnets behandling af sager efter § 4.

Det foreslås, at henvisningen i § 16 c, stk. 2, 2. pkt., ændres fra ”stk. 1, 2 og 4” til: ”stk. 1-3”.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12, om at ophæve § 12, stk. 3, og den deraf følgende rykning af stk. 4 og 5.

Til nr. 16

Det fremgår af klage- og erstatningslovens § 18, stk. 5, at praktiserende tandlæger, der ikke er godkendt til at yde tandlægehjælp, hvortil der ydes tilskud af regionsrådet, jf. sundhedslovens § 64 b, stk. 3, afholder udgifterne til driften af Styrelsen for Patientklagers aktiviteter i tilknytning til patientklagesystemet og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn og de udgifter, der påhviler regionsrådene efter § 29, stk. 1, nr. 5, for de erstatningssager, som kan henføres til disse tandlæger. Dette gælder dog ikke praktiserende specialtandlæger, som ikke leverer ydelser, hvortil der kan ydes tilskud af regionsrådet, jf. sundhedslovens § 64 b, stk. 3.

Bestemmelsen indebærer praktiserende tandlægers afholdelse af udgifter til eventuelle klagesager i Styrelsen for Patientklager eller Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Regionerne kan desuden efter bestemmelsen rejse et regreskrav mod disse tandlæger til dækning af eventuelle udgifter til erstatningssager. Bestemmelsen omfatter alene de praktise-

rende tandlæger, der efter sundhedsloven ikke er godkendte til at yde tandlægehjælp.

Det foreslås, at § 18, stk. 5, ophæves.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af, at § 1, stk. 3 og 4, med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås ophævet, og at stk. 5-11 derved bliver stk. 3-9.

Til nr. 17

Det fremgår klage- og erstatningslovens § 18, stk. 6, 1. og 2. pkt., at indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om afholdelse af udgifter efter stk. 1-5. Ministeren kan herunder fastsætte forskellige standardtakster for forskellige sagstyper og bestemme, at taksterne kan dække andre sager end dem, der er nævnt i stk. 1-5, og at visse områder inden for Styrelsen for Patientklagers og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed ikke indgår i takstbetalingen.

Det foreslås, at henvisningerne i § 18, stk. 6, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 5, 1. og 2. pkt., ændres fra ”stk. 1-5” til: ”stk. 1-4”.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 16, om at ophæve § 18, stk. 5.

Til § 2

Til nr. 1

Ved § 1, nr. 3, i lov nr. 647 af 11. juni 2024 om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (Ændring af patientklagesystemet, mulighed for sekretariatsafgørelser i patienterstatningsankesager, afvikling af Det Rådgivende Praksisudvalg og afbureaukratisering ved ejerskifte i tandlægeklinikker), er der vedtaget en ændring § 1, stk. 3, 1. pkt., i klage- og erstatningsloven.

Ved samme lovs § 1, nr. 6, er der vedtaget en nyaffattelse af klage- og erstatningslovens § 2, stk. 1.

Ifølge samme lovs § 3, stk. 2, træder de to ændringer i kraft den 1. januar 2025.

Det foreslås, at § 1, nr. 3 og 6, i lov nr. 647 af 11. juni 2024 ophæves.

Forslaget om ophævelse af § 1, nr. 3, i lov nr. 647 af 11. juni 2024 er en konsekvens af dette lovforslags § 1, nr. 2, hvor det foreslås at ophæve § 1, stk. 3, i klage- og erstatningsloven.

Forslaget om ophævelse af § 1, nr. 6, i lov nr. 647 af 11. juni 2024 er en konsekvens af, at det i dette lovforslags § 1, nr. 7, er foreslået at nyaffatte § 2, stk. 1, i klage- og erstat-

ningsloven, fordi der er behov for at foretage ændringer i den affattelse af § 2, stk. 1, som er foretaget ved § 1, nr. 6, i lov nr. 647 af 11. juni 2024.

Til nr. 2

Det fremgår af § 3, stk. 2, i lov nr. 647 af 11. juni 2024, at § 1, nr. 1-3, 6, 7 og 10, i lov nr. 647 af 11. juni 2024 træder i kraft den 1. januar 2025.

Det fremgår af § 3, stk. 4, i lov nr. 647 af 11. juni 2024, at § 1, nr. 1-3, 6 og 7, i lov nr. 647 af 11. juni 2024 ikke finder anvendelse for klager modtaget før den 1. januar 2025. For sådanne klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslås, at i § 3, stk. 2 og 4, i lov nr. 647 af 11. juni 2024 ændres »nr. 1-3, 6« til: »nr. 1, 2«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at ophæve § 1, nr. 3 og 6, i lov nr. 647 af 11. juni 2024, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 1.

Til § 3

Med § 3, stk. 1, foreslås det, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Forslaget vil betyde, at der fra dette tidspunkt ikke længere vil være klageadgang over private tandklinikker, praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere eller afgørelser om befordring og befordringsgodtgørelse.

Med § 3, stk. 2, foreslås det, at loven ikke finder anvendelse på klager, som Styrelsen for Patientklager og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn har modtaget før lovens ikrafttræden, og at de hidtil gældende regler finder anvendelse på disse klager.

Forslaget vil betyde, at klager, som allerede er modtaget og endnu ikke færdigbehandlet af Styrelsen for Patientklager

eller Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn vil blive færdigbehandlet af disse myndigheder efter de hidtil gældende regler.

Dette sikrer, at patienter, som før lovens ikrafttræden har indgivet en klage, fortsat kan få denne klage færdigbehandlet.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Med § 4, stk. 1, foreslås det, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslås, at lovens § 1 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at de foreslåede ændringer af klage- og erstatningsloven i lovforslagets § 1 kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Det skyldes, at klage- og erstatningsloven kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne, jf. klage- og erstatningslovens § 64.

Efter den gældende kongelige anordning nr. 1248 af 19. december 2011 er klage- og erstatningslovens §§ 5 og 6, som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 6 og 7, imidlertid ikke sat i kraft for Færøerne henset til færøske forhold, herunder organisering af sundhedsvæsenet.

Det foreslås desuden, at loven kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

De foreslåede ændringer kan derimod ikke sættes i kraft for Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 16. august 2024, som ændret ved § 1, i lov nr. 647 af 11. juni 2024 og lov nr. 652 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

§ 1. Styrelsen for Patientklager, jf. §§ 11 og 12, behandler klager fra patienter over behandlingssteders sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-9 og afsnit IV med undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Styrelsen for Patientklager kan i sager omfattet af stk. 1 om sundhedsfaglig virksomhed, der udøves af praktiserende tandlæger, mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at det udførte arbejde er mangelfuldt, og at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten. Styrelsen for Patientklager kan desuden træffe afgørelse om, at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

Stk. 4. Styrelsen for Patientklager kan endvidere behandle klager fra patienter over tandlægens manglende tilbud om skriftligt prisoverslag, jf. sundhedslovens § 57 h, stk. 3, manglende regelmæssig indkaldelse til tandlæge, jf. sundhedslovens § 57 i, stk. 3, og manglende mulighed for akut behandling hos tandlægen, jf. sundhedslovens § 64 c, stk. 1. Styrelsen for Patientklager træffer afgørelse om, hvorvidt der er handler i strid med de bestemmelser, der er nævnt i 1. pkt.

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »med undtagelse af«: »klager over behandling foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten på private tandklinikker og«.

2. § 1, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5-10 bliver herefter stk. 3-8.

Stk. 5. Inden Styrelsen for Patientklager behandler en klage vedrørende en sundhedsydelse, som regionen helt eller delvis afholder udgifterne til, tilbyder styrelsen, jf. dog stk. 6, patienten en dialog med vedkommende regioner. Hvis patienten tager imod tilbuddet, sendes klagen til regionen, som tager kontakt til patienten og søger de spørgsmål, klagen vedrører afklaret. Inden 4 uger efter Styrelsen for Patientklagers fremsendelse af klagen til regionen giver regionen meddelelse til Styrelsen for Patientklager om udfaldet af dialogen. Hvis den pågældende herefter ikke ønsker yderligere behandling af sin klage, meddeler regionen med patientens accept dette til Styrelsen for Patientklager, hvorefter klagen anses for bortfaldet. I modsat fald sender regionen alle relevante oplysninger i sagen til Styrelsen for Patientklager til brug for styrelsens behandling af sagen.

Stk. 6. Hvis en klage omfattet af stk. 5 er indgivet til regionen, tilbyder regionen en dialog og orienterer samtidig Styrelsen for Patientklager om klagen. Fristen i stk. 5, 3. pkt., regnes fra regionens modtagelse af klagen.

Stk. 7. Patienter, der tager imod et tilbud om dialog efter stk. 5 eller 6, tilbydes en uvildig bisidder. Styrelsen for Patientklager og regionsrådet skal oplyse patienten om muligheden for at lade sig ledsage af en uvildig bisidder i forbindelse med tilbuddet om dialog. Indenrigs- og sundhedsministeren indgår aftale med en privat institution om administration og drift af bisidderordningen.

Stk. 8-10. ---.

Stk. 11. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om varetagelsen af og budgettet for bisidderordningen, jf. stk. 7.

3. I § 1, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 4«.

4. I § 1, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 3«, og i 2. pkt. ændres »stk. 5, 3. pkt.« til: »stk. 3, 3. pkt.«.

5. I § 1, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 5 eller 6« til: »stk. 3 eller 4«.

6. I § 1, stk. 11, der bliver stk. 9, ændres »jf. stk. 7« til: »jf. stk. 5«.

§ 2. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, jf. §§ 13-16, behandler klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed, herunder personer autoriseret til specifikke opgaver, og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV, når klagen angår en sag, som vurderes at indeholde skærpede omstændigheder, jf. stk. 6. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor Styrelsen for Patientklager, jf. § 1, stk. 2, har udtalt kritik af behandlingsstedets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor behandlingsstedet er ophørt, eller hvor den sundhedsfaglige virksomhed ikke er udført i tilknytning til et behandlingssted. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan ikke behandle klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

§ 2. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Inden nævnet behandler en klage over en autoriseret sundhedspersons sundhedsfaglige virksomhed i forbindelse med

7. § 2, stk. 1, affattes således:

»Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, jf. §§ 13-16, behandler klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed, herunder personer autoriseret til specifikke opgaver, og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 og afsnit IV, når klagen angår en sag, som vurderes at indeholde skærpende omstændigheder, jf. stk. 6. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor Styrelsen for Patientklager, jf. § 1, stk. 2, har udtalt kritik af behandlingsstedets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 og afsnit IV. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor behandlingsstedet er ophørt, eller hvor den sundhedsfaglige virksomhed ikke er udført i tilknytning til et behandlingssted. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan ikke behandle klager over praktiserende tandlæger, tandteknikere og tandplejere, når behandlingen er foretaget med hel eller delvis egenbetaling fra patienten og klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.«

. I § 2, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 1, stk. 5 og 6« til: »§ 1, stk. 3 og 4«.

en sundhedsydelse, som regionen helt eller delvist afholder udgifterne til, tilbyder nævnet patienten en dialog med vedkommende region. Reglerne i § 1, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4-5. ---

§ 3. ---

Stk. 2. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan i sager omfattet af § 2, stk. 1, mægle forlig mellem parterne og træffe afgørelse om, at det arbejde, en praktiserende tandlæge har udført, er mangelfuldt, og at der skal ske hel eller delvis tilbagebetaling af honoraret til patienten. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan desuden træffe afgørelse om, at der skal ske omgørelse af arbejdet eller betaling for omgørelsen.

9. § 3, stk. 2, og § 3 b ophæves.

§ 3 b. Indenrigs- og sundhedsministeren kan henlægge behandlingen af sager omfattet af § 2, stk. 1, om praktiserende tandlæger til en tandlægefaglig klageinstans. Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere henlægge behandling af klager fra patienter over manglende tilbud om skriftligt prisoverslag, jf. sundhedslovens § 57 h, stk. 3, manglende regelmæssig indkaldelse til tandlæge, jf. sundhedslovens § 57 i, stk. 3, og manglende mulighed for akut behandling, jf. sundhedslovens § 64 c, stk. 1, til klageinstansen. Ved henlæggelse efter 1. og 2. pkt. indgår indenrigs- og sundhedsministeren de nødvendige aftaler herom.

Stk. 2. Henlægger indenrigs- og sundhedsministeren sine beføjelser efter stk. 1, 1. og 2. pkt., til en tandlægefaglig klageinstans, fastsætter ministeren regler om klageadgangen, herunder regler om:

- 1) Sammensætning af klageinstansen.
- 2) Frister for indgivelse af klager til klageinstansen.

- 3) Mulighed for at mægle forlig mellem parterne.
- 4) Mulighed for besigtigelse af det udførte eller manglende tandlægearbejde som led i oplysning af sagen.
- 5) Ydelse af vederlag til medlemmerne af klageinstansen, der ikke udfører hvervet som led i deres tjenstlige arbejde, og afholdelse af udgifter til vederlag og befordringsgodtgørelse.
- 6) Offentliggørelse af oplysninger om afgørelser, der er truffet af klageinstansen, herunder regler om, at offentliggørelse sker uden anonymisering af oplysninger om den indklagede tandlæge, som har modtaget kritik for alvorlig eller gentagen forsømmelse eller kritik i forbindelse med kosmetisk behandling.
- 7) Videregivelse af afgørelser, der er truffet af klageinstansen, til Styrelsen for Patientklager til lærings- og tilsynsformål.

Stk. 3. Henlægger indenrigs- og sundhedsministeren sine beføjelser efter stk. 1, 1. og 2. pkt., til en tandlægefaglig klageinstans, finder forvaltningsloven anvendelse for klageinstansens virksomhed.

Stk. 4. Afgørelser truffet af en tandlægefaglig klageinstans kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 5. Kommunalbestyrelsens afgørelser m.v. kan påklages til Styrelsen for Patientklager, når de vedrører

1-10) ---

11) befordring og befordringsgodtgørelse efter § 170 og § 172 i sundhedsloven og regler fastsat med hjemmel heri,

12-13) ---

10. § 5, nr. 11, ophæves.

Nr. 12 og 13 bliver herefter nr. 11 og 12.

§ 6. Regionsrådets afgørelser m.v. kan påklages til Styrelsen for Patientklager, når de vedrører

1-12) ---

13) vilkår for en persons ret til befordring og befordringsgodtgørelse ved sygehusbehandling efter § 171 i sundhedsloven og regler fastsat med hjemmel heri,

14-16) ---

§ 12. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Styrelsen for Patientklager kan som led i oplysning af sager omfattet af § 1, stk. 1, om sundhedsfaglig virksomhed, der udøves af praktiserende tandlæger, lade foretage besigtigelse af det udførte eller manglende tandlægearbejde.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om Styrelsen for Patientklagers videregivelse af sagsakter og sagsoplysninger efter stk. 4, 2. pkt.

§ 16. Reglerne i § 12, stk. 1-4, finder tilsvarende anvendelse for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Stk. 2. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn udarbejder en årsberetning om nævnets virksomhed. Regionen bidrager efter Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns anmodning med oplysninger til brug for årsberetningen, herunder oplysninger om klager, der er bortfaldet efter en dialog med regionen, jf. § 2, stk. 3. Årsberetningen offentliggøres og sendes til indenrigs- og sundhedsministeren, Styrelsen for Patientsikkerhed, Sundhedsstyrelsen, regionerne og kommunerne.

Stk. 3. ---

11. § 6, stk. 1, nr. 13, ophæves.

Nr. 14-16 bliver herefter til nr. 13-15.

12. § 12, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

13. I § 12, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 4, 2. pkt« til: »stk. 3, 2. pkt«.

14. I § 16, stk. 1, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-3«.

15. I § 16 c, stk. 2, 2. pkt., ændres »stk. 1, 2 og 4« til: »stk. 1-3«.

§ 18. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Praktiserende tandlæger, der ikke er godkendt til at yde tandlægehjælp, hvortil der ydes tilskud af regionsrådet, jf. § 64 b, stk. 3, i sundhedsloven, afholder udgifterne til driften af Styrelsen for Patientklagers aktiviteter i tilknytning til patientklagesystemet og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn og de udgifter, der påhviler regionsrådene efter § 29, stk. 1, nr. 5, for de erstatningsager, som kan henføres til disse tandlæger. Dette gælder dog ikke praktiserende specialtandlæger, som ikke leverer ydelser, hvortil der kan ydes tilskud af regionsrådet, jf. § 64 b, stk. 3, i sundhedsloven.

Stk. 6. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om afholdelse af udgifter efter stk. 1-5. Ministeren kan herunder fastsætte forskellige standardtakster for forskellige sagstyper og bestemme, at taksterne kan dække andre sager end dem, der er nævnt i stk. 1-5, og at visse områder inden for Styrelsen for Patientklagers og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed ikke indgår i takstbetalingen. Endvidere kan der fastsættes regler om forudgående opkrævning fra staten, regionsråd og kommunalbestyrelser m.fl. af acontobetaling

16. § 18, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

17. I § 18, stk. 6, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 5, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-4«.

§ 2

I lov nr. 647 af 11. juni 2024 om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (Ændring af patientklagesystemet, mulighed for sekretariatsafgørelser i patienterstatningsankesager, afvikling af Det Rådgivende Praksisudvalg og afbureaukratisering ved ejerskifte i tandlægeklinikker) foretages følgende ændringer:

3. I § 1, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »tandlæger,«: »mægle forlig mellem parterne, og«.

1. § 1, nr. 3 og 6, ophæves.

6. § 2, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, jf. §§ 13-16, behandler klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed, herunder personer autoriseret til specifikke opgaver, og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV, når klagen angår en sag, som vurderes at indeholde skærpende omstændigheder, jf. stk. 6. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor Styrelsen for Patientklager, jf. § 1, stk. 2, har udtalt kritik af behandlingsstedets sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af sundhedslovens kapitel 4-7 og 9 samt afsnit IV. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan herudover behandle klager, hvor behandlingsstedet er ophørt, eller hvor den sundhedsfaglige virksomhed ikke er udført i tilknytning til et behandlingssted. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan ikke behandle klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.«

§ 3. ---

Stk. 2. § 1, nr. 1-3, 6, 7 og 10, træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 3. ---

Stk. 4. § 1, nr. 1-3, 6 og 7, finder ikke anvendelse for klager modtaget før den 1. januar 2025. For sådanne klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

2. I § 3, stk. 2 og 4, ændres »nr. 1-3, 6« til: »nr. 1, 2«.